

der i det år, der nu er gået, 1999, skulle tages stilling til 6-8 store statslige institutioner, IT-center, Måltidets Hus, KVU, en lang række forskellige institutioner. 3 måneder efter skrev statsministeren som svar, at det ville han overlade til det enkelte fagministerium at drøfte.

Hvad er der sket? Der er sket det, at stort set alle de beslutninger, der er truffet med hensyn til placeringen af de institutioner, er gået ud på at tilgodese København.

Det mener jeg ikke er rimeligt, og derfor mener jeg, det er på tide, at statsministeren nu lægger en helt anden linje, som tilgodeser Det Skæve Danmark.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministerens svar på de tidligere spørgsmål skal forstås således, at statsministeren vil forpligte undervisningsministeren til at tage kontakt til Folketingets partier for at forhandle om KVU-reformen og dermed tage partierne i Folketinget med på råd med hensyn til udbudet af uddannelser?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1393

2) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Finder statsministeren det ønskeligt, hvis udenlandske regeringer blander sig i danske regeringsdannelse?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, så bevæger vi os jo unægtelig ind på et lidt andet felt, og grunden til, at Dansk Folkeparti har ønsket at rejse denne her debat i spørgetiden – for den kører jo selvfølgelig mange steder, denne debat – er jo, at der er noget helt principielt ved, at EU-landene som den drivende kraft er gået ind på et nyt felt og har foranstaltet præventive tiltag over for et medlemsland på grund af tidligere udtalelser fra en politiker.

Man må jo unægtelig sige, at det er en speciel situation, og at det er noget af et ryk, der foretages. Derfor ønsker vi her i dag statsministerens svar på, om statsministeren ville finde det ønskeligt, hvis udenlandske regeringer begyndte at blande sig i en dansk regeringsdannelse, eller for den sags skyld, hvis jeg må være så fri,

at bede statsministeren om i sit svar også at komme ind på, om man i forhold til andre lande vil finde det ønskeligt, at EU griber præventivt ind, som man har gjort her i forhold til Østrig.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at dette er jo et af disse pragtfulde ledende spørgsmål. Jeg læser op af spørgsmålet, for det er i sig selv meget sigende: »Finder statsministeren det ønskeligt, hvis udenlandske regeringer blander sig i danske regeringsdannelse?«

Det minder mig om et spørgsmål, jeg somme tider føler jeg får. Og det er jo det, der ligger i det. Det svarer til: Er statsministeren holdt op med at skubbe til sin gamle moder?

Forstå mig ret: Det er jo næsten ligeegyldigt, hvad jeg svarer, så vil det jo blive brugt imod mig. Svaret ligger i og for sig i selve måden at spørge på.

Jeg synes da ikke, at det er ønskeligt, og det ved hr. Thulesen Dahl også godt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har forstået på statsministeren, at vi skal bevæge os lidt væk fra det dér drilleri og de dér ting, og det er faktisk en saglig diskussion, det her, og det er også det, Dansk Folkeparti lægger op til her i spørgetiden i dag: at få en saglig diskussion om de her forhold.

Altså når man fra EU-landenes side går ind i forventning om, at der måske i fremtiden kan ske noget, som man ikke er tilhænger af, og ønsker at sætte Østrig på plads, må det jo betyde, hvis der så skal være konsekvens i det, at man også fra statsministerens side – som har været tilhænger af den her aktion over for Østrig – er tilhænger af en lignende aktion over for et hvilket som helst andet EU-land, som får deltagelse af nogle personer, som har udtalt sig om noget i en retning, som man ikke bryder sig om.

Der kan jo være mange lande, og nu har vi så nævnt Danmark i det konkrete spørgsmål, for det er jo selvfølgelig interessant at kende statsministerens holdning til det. Men vi kunne jo også nævne andre lande, hvor tidligere fascister eller tidligere kommunister har ytrede ønske om totalitære regimer eller stået for totalitære regimer. Hvis sådan nogle mennesker er med i regeringsapparatet, bør man så ikke fra statsministerens side tage nøjagtig samme afstand til sådan nogle begivenheder, som man har gjort i forhold til Østrig?